

Załącznik nr 2
do Uchwały Nr XXXIX/312/2021
Rady Miejskiej w Mroczy
z dnia 24 września 2021 r.

Mrocza, dnia .....2021 r.

**WOJEWÓDZKI SĄD ADMINISTRACYJNY
w Bydgoszczy**

ul. Jana Kazimierza 5
85-035 Bydgoszcz

Skarżący: Prokurator Rejonowy w Nakle nad Notecią
ul. Sądowa 1-3
89-100 Nakło nad Notecią

Organ: Rada Miejska w Mroczy
ul. Plac 1 Maja 20
89-115 Mrocza

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

**Prokuratora Rejonowego w Nakle nad Notecią na uchwałę Rady Miejskiej w Mroczy
Nr XXXVIII/295/2021 z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie przyjęcia „Programu opieki
nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie
Miasta i Gminy Mrocza na rok 2021”**

Działając na podstawie art 54 § 2 Ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.) Rada Miejska w Mroczy w załączeniu przekazuje skargę Prokuratora Rejonowego w Nakle nad Notecią na uchwałę Rady Miejskiej w Mroczy Nr XXXVIII/295/2021 z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie przyjęcia „Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Miasta i Gminy Mrocza na rok 2021”, doręczoną organowi dnia 13 września 2021 r.

W odpowiedzi na powyższą skargę Rada Miejska w Mroczy wnosi o:

1. oddalenie skargi w całości,
2. rozpoznanie sprawy również pod nieobecność przedstawiciela Organu lub jego pełnomocnika.

Uzasadnienie

W dniu 31 sierpnia 2021 r. Rada Miejska w Mroczy podjęła uchwałę Nr XXXVIII/295/2021 z dnia 31 sierpnia 2021 r. w sprawie przyjęcia „Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Miasta i Gminy Mrocza na rok 2021”.

Organ nadzoru w stosunku do przedmiotowej Uchwały nie wydał rozstrzygnięcia nadzorczego. Uchwała została opublikowana w Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom. w dniu 7 września 2021 r. pod poz. 4398 i weszła w życie w terminie przewidzianym w § 3 przedmiotowej uchwały.

W dniu 13 września 2021 r. do tutejszego organu wpłynęła skarga Prokuratora Rejonowego w Nakle nad Notecią, którą Skarżący wniósł na § 3 ust. 3 załącznika do Uchwały zarzucając przy tym naruszenie art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt poprzez zaniechanie wskazania konkretnych miejsc dokarmiania kotów wolno żyjących na całym obszarze Miasta i Gminy Mrocza.

Odnosząc się do przedmiotowego zarzutu organ wskazuje, że w jego ocenie nie doszło do naruszenia powołanej normy. Rada Gminy wypełniła dyspozycję ustawową i dostatecznie precyzyjnie określiła miejsca zawężając punkty występowania siedlisk kotów do miejscowości na terenie gminy, w których zidentyfikowano takowe. Cytując za wyrokiem WSA w Bydgoszczy z 22.03.2017 r., II SA/Bd 1353/16 (LEX nr 2284664) przywołanym również przez Skarżącego w treści skargi: „Podkreślenia wymaga, że art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy nakłada na radę miejską obowiązek podania konkretnego sposobu działania w zakresie ustalania miejsc, w których przebywają koty wolno żyjące oraz określenia listy społecznych opiekunów (karmicieli) oraz miejsc i częstotliwości dokarmiania tych zwierząt (...)”. Organ w § 3 pkt 2 załącznika do Uchwały uchwalił m.in., że w urzędzie prowadzona jest ewidencja miejsc bytowania kotów – na tej podstawie ustalone są miejsca na terenie gminy, w których bytują koty. W ciągu roku miejsca te ulegają zmianie – z tego też powodu Organ odstąpił od regulowania w sposób „sztywny” w uchwale (np. poprzez podanie ulic czy też numerów działek) punktów bytowania kotów (podano jedynie miejscowości, w których siedliska kotów zostały zidentyfikowane). W ten sposób uchwała może być wykonywana w sposób ciągły bez konieczności każdorazowej zmiany w razie pojawienia się nowego lub zmiany miejsca bytowania zwierząt. Tym samym w ocenie Organu wypełniona została dyspozycja ustawowa określająca zakres programu – Organ uchwalił sposób działania w zakresie ustalania miejsc oraz określił te miejsca (Wiele, Drzewianowo, Ostrowo) wraz z częstotliwością dokarmiania (codziennie).

Podkreślić przy tym należy, iż stosownie zaś do treści art. 147 § 1 p.p.s.a. w zw. z art. 91 ust. 1 i 4 u.s.g., sąd administracyjny tylko w przypadku istotnego naruszenia prawa,

uprawniony jest do stwierdzenia nieważności uchwały organu gminy na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a. Granicą nieważności uchwały jest zatem ustalenie, że doszło do istotnego naruszenia prawa, co ma miejsce w szczególności w razie podjęcia uchwały przez organ niewłaściwy, braku podstawy prawnej do podjęcia uchwały określonej treści, niewłaściwego zastosowania przepisu prawnego będącego podstawą podjęcia uchwały lub naruszenia procedury jej uchwalenia.

W ocenie Organu zaś przywołany przez Skarżącego zapis uchwały, stanowiący przedmiot zarzutu, nie stanowi istotnego naruszenia prawa skutkującego koniecznością stwierdzenia nieważności uchwały czy to w części czy w całości.

Otrzymują:

Adresat x 2